

Μαζί!

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

ΤΗ έκδοση αυτή πραγματοποιήθηκε από την ΓΔ Περιβάλλον, σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατίθεται επίσης στην ιστοθέση του Διαδικτύου (internet) για τους νέους και το περιβάλλον, της ΓΔ Περιβάλλον: http://europa.eu/comm/environment/youth/index_el.html

Σενάριο: Benoît Corpée
Εικονογραφήσεις: Nicolas Viot
Τεχνική παραγωγή: European Service Network

***Η Άμεση Ευρώπη είναι μια υπηρεσία που σας βοηθά να βρείτε
απαντήσεις στα ερωτήματά σας για την Ευρωπαϊκή Ένωση***

Αριθμός δωρεάν τηλεφωνικής κλήσης (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(* Ορισμένες εταιρείες κινητής τηλεφωνίας δεν επιτρέπουν την πρόσβαση στους αριθμούς 00 800 ή οι κλήσεις αυτές μπορεί να χρεώνονται.

Περισσότερες πληροφορίες για την Ευρωπαϊκή Ένωση παρέχονται από το Internet μέσω του εξυπηρετητή Europa (<http://europa.eu>).

Βιβλιογραφικό δελτίο υπάρχει στο τέλος του τεύχους.

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επίσημων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2006

ISBN 92-79-01164-2

© Ευρωπαϊκές Κοινότητες, 2006
Επιτρέπεται η αναπαραγωγή με αναφορά της πηγής.

Printed in Belgium

PRINTED ON RECYCLED PAPER THAT HAS BEEN AWARDED THE EU ECO-LABEL FOR GRAPHIC PAPER
(WWW.EUROPA.EU/ECOLABEL)

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Μαζί !

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

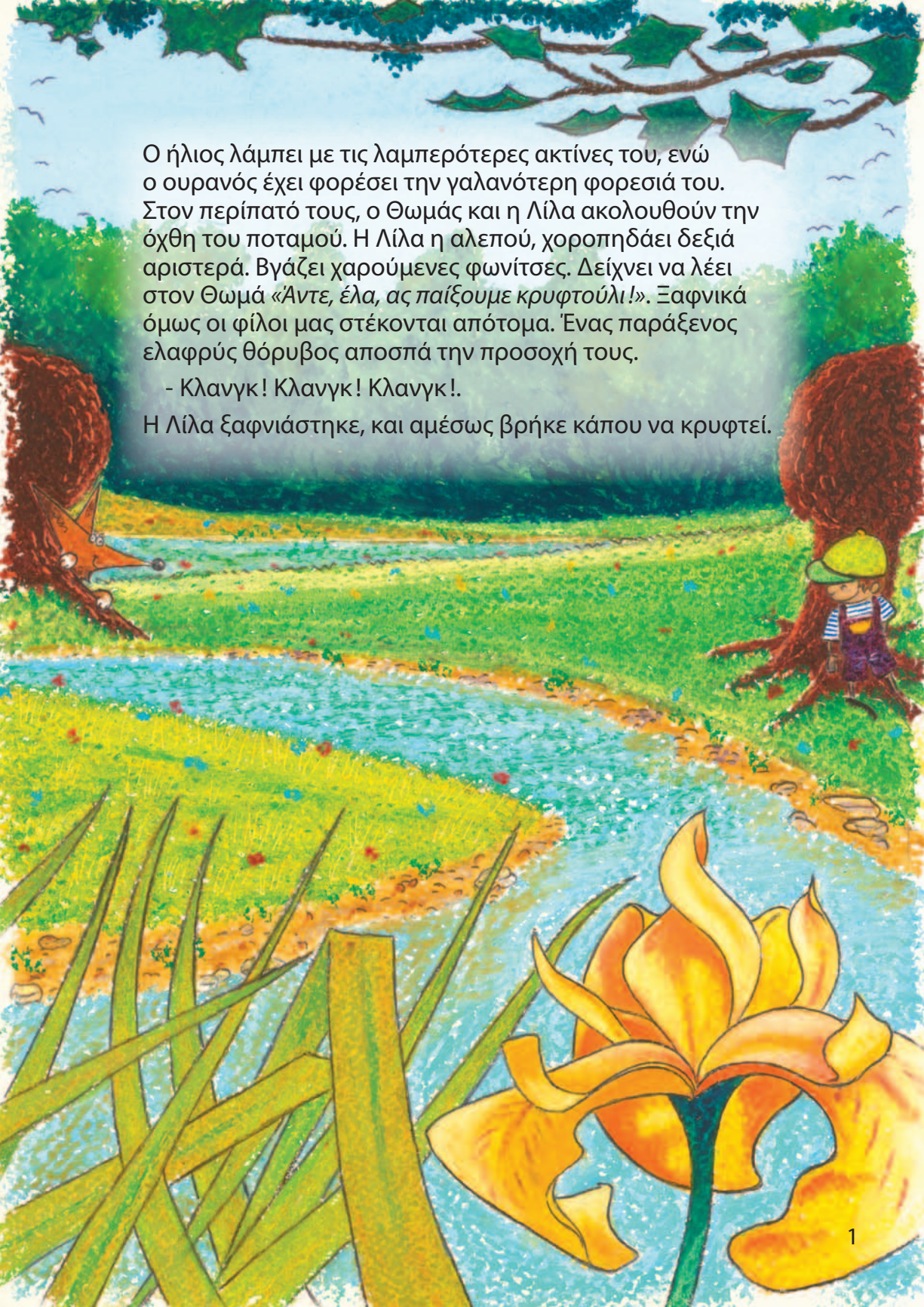
2006 – 20 σ. – 16,2 x 22,9 cm

ISBN 92-79-01164-2

Η έκδοση διατίθεται δωρεάν, μέχρις εξαντλήσεως των αποθεμάτων, στην εξής διεύθυνση:
Commission européenne (Ευρωπαϊκή Επιτροπή)
Direction générale de l'environnement (Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος)
Centre d'information (BU9 – 0/11) (Κέντρο Πληροφόρησης)
B-1049 Bruxelles
Fax: 32-2 299 61 98

<http://bookshop.eu/>

Ο ήλιος λάμπει με τις λαμπερότερες ακτίνες του, ενώ ο ουρανός έχει φορέσει την γαλανότερη φορεσιά του. Στον περίπατό τους, ο Θωμάς και η Λίλα ακολουθούν την όχθη του ποταμού. Η Λίλα η αλεπού, χοροπηδάει δεξιά αριστερά. Βγάζει χαρούμενες φωνίτσες. Δείχνει να λέει στον Θωμά «Άντε, έλα, ας παίξουμε κρυφτούλι!». Ξαφνικά όμως οι φίλοι μας στέκονται απότομα. Ένας παράξενος ελαφρύς θόρυβος αποσπά την προσοχή τους.

- Κλανγκ! Κλανγκ! Κλανγκ!.

Η Λίλα ξαφνιάστηκε, και αμέσως βρήκε κάπου να κρυφτεί.

Ο Θωμάς προχωρά με τα τέσσερα, πολύ προσεκτικά ελπίζοντας να μην προκαλέσει φασαρία. Α, είναι ο κυρ-Βασίλης, ο μελισσοκόμος της Μερλινούπολης! Με τι να καταπιάνεται άραγε; Α όχι, δεν είναι δυνατό! Μ' ένα σάλτο, ο Θωμάς στέκεται όρθιος. Τρέχει προς την κατεύθυνση του ηλικιωμένου που μόλις είδε.

- Σταματήστε! Φωνάζει ο Θωμάς. Είναι το φράγμα των καστόρων!
- Δεν μ' ενδιαφέρει, γρυλίζει ο κυρ-Βασίλης. Κλανγκ! Κλανγκ!
- Όχι, μη! Τον ικετεύει ο Θωμάς.
- Άκου να δεις αγόρι μου, το φράγμα αυτό είναι μεγάλος μπελάς. Εξαιτίας του, πλημμύρισε το λιβάδι μου! Και για να φθάσω στα μελίσιμα μου, μάλλον θα χρειάζομαι πλεύσιμο! Μουρμουράει ο γεροντάκος.

Ο Θωμάς αποσπά το σφυρί από τα χέρια του κυρ-Βασίλη.

- Κύριε Βασίλη... Δεν είναι και τόσο σοβαρή αιτία αυτή η μικροπλημμύρα για να καταστρέψουμε αυτό το φράγμα! Κοιτάξτε, χάρη σ' αυτή τη μικροπλημμύρα αναπτύχθηκε μια τόσο ωραία βλάστηση στο λιβάδι σας! Και τα έντομα χρειάζονται τη βλάστηση αυτή για να ζήσουν. Να, εκεί... βλέπετε αυτή την ωραία πεταλούδα; Έχει απόλυτη ανάγκη τις μικρές αυτές νερολακκούβες για να ζήσει, όπως και οι κάστορες χρειάζονται τα φράγματα τους για να ζήσουν.

Ο Θωμάς παίρνει από το χέρι τον κυρ-Βασίλη.

- Τι κάνεις εκεί, αγόρι μου;

- Θα σας κάνω μια μικρή ξενάγηση στον πλούτο της κοιλάδας! λέει ο Θωμάς συνοφρυωμένος.

Ο Θωμάς αφήνει το χέρι του κυρ-Βασίλη. Τρέχει πίσω από μια πεταλούδα. Ο κυρ-Βασίλης έχει λαχανιάσει. Γκρινιάζει:

- Χμμ... Θάθελα να σε ακολουθήσω, αγόρι μου... Μην περπατάς όμως τόσο γρήγορα... Εγώ, βλέπεις, έχω ρευματισμούς! Χμμ...

Ο Θωμάς ούτε καν τον ακούει. Είναι τόσο χαρούμενος που τρέχει πίσω από την πεταλούδα. Τρέχει με τα χέρια απλωμένα, σαν να έχει φτερά.

- Πετώ! Η πεταλούδα αυτή είναι μια *Λεμονοπεταλούδα*! Ξεφωνίζει συνεπαρμένος ο Θωμάς. Πόσο όμορφη είναι. Αααα! Είναι δεκάδες! Μα κοιτάξτε τις! Απίθανο! Τι θαύμα!

Η πεταλούδα πηγαίνει αριστερά, δεξιά, στριφογυρνάει και προσγειώνεται κομπά πάνω σε ένα ξύλινο κιβώτιο. Τρεις ρυτίδες ανησυχίας χαράζουν τώρα το κούτελο του Θωμά.

- Χμμμ! Ένα ολοκαίνουργο ξύλινο κιβώτιο! Τί να γυρεύει άραγε εδώ! Αναρωτιέται ο Θωμάς.

Ο κυρ-Βασίλης πλησιάζει βιαστικά και στέκεται ανάμεσα στον Θωμά και το κιβώτιο.

- Μη αγόρι μου, μην το αγγίζεις... Ας είμαστε προσεκτικοί... Δεν ξέρουμε τι έχει μέσα... Έλα, ας συνεχίσουμε τη βόλτα μας! προτείνει ο γεροντάκος.

Εκείνη τη στιγμή, η Λίλα στρέφει τ' αυτιά της προς τον ουρανό. Η αλεπού αισθάνεται ότι την παρακολουθούν. Είναι σίγουρη γι' αυτό. Από ποιον όμως άραγε;

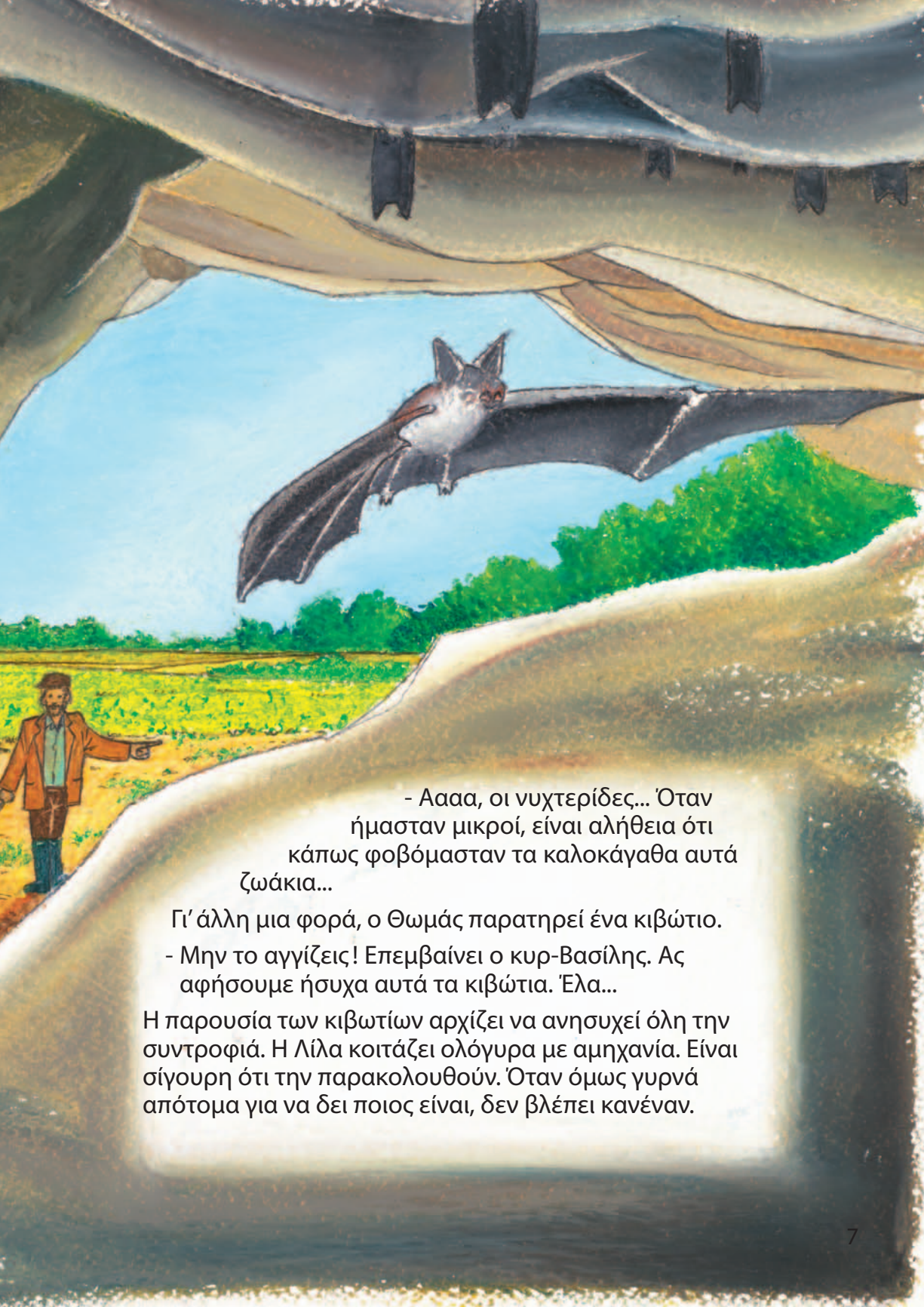
Πόσο θα ήθελε ο Θωμάς να κάτσει η πεταλούδα στο χέρι του. Ήδη όμως, αυτή χάνεται στο βάθος του λιβαδιού.

Πετάει προς την άλλη πλευρά της κοιλάδας! Φωνάζει ο Θωμάς. Προς την παλιά σπηλιά!

- Την παλιά σπηλιά; αναρωτιέται ο κυρ-Βασίλης. Χμμμ... Χμμμ...

Φθάνοντας στην σπηλιά, ο κυρ-Βασίλης ο μελισσοκόμος στέκεται σιωπηρά.

- Σαν να σας βλέπω συγκινημένο, κύριε Βασίλη...
- Ναι... Η παλιά σπηλιά... Είναι χρόνια τώρα που δεν έχω έρθει... Βλέπεις ερχόμουν και έπαιζα εδώ... Με τους φίλους μου... Όταν ήμουν νέος... Όπως εσύ...
- Σήμερα, η παλιά σπηλιά είναι καταφύγιο νυχτερίδων! Χαμογελά ο Θωμάς. Εδώ είναι η κρεβατοκάμαρά τους! Καλό θα ήταν να μην πολυπλησιάζαμε...

- Αααα, οι νυχτερίδες... Όταν ήμασταν μικροί, είναι αλήθεια ότι κάπως φοβόμασταν τα καλοκάγαθα αυτά ζώακια...

Γι' άλλη μια φορά, ο Θωμάς παρατηρεί ένα κιβώτιο.

- Μην το αγγίζεις! Επεμβαίνει ο κυρ-Βασίλης. Ας αφήσουμε ήσυχα αυτά τα κιβώτια. Έλα...

Η παρουσία των κιβωτίων αρχίζει να ανησυχεί όλη την συντροφιά. Η Λίλα κοιτάζει ολόγυρα με αμηχανία. Είναι σίγουρη ότι την παρακολουθούν. Όταν όμως γυρνά απότομα για να δει ποιος είναι, δεν βλέπει κανέναν.

Ο ήλιος έχει τώρα γείρει κάπως.

- Οι ρευματισμοί μου με πονάν, φυσά και ξεφυσά ο κυρ-Βασίλης. Αυτό σημαίνει ότι όπου να' ναι βραδιάζει!
- Ας επιστρέψουμε στην Μερλινούπολη! πετάγεται ο Θωμάς και αν οι ρευματισμοί σας σας ταλαιπωρούν, στηριχθείτε επάνω μου! Είμαι βράχος!

Ο κυρ-Βασίλης αφήνει να φανεί ένα φαρδύ χαμόγελο. Στηρίζεται στον ώμο του Θωμά.

- Τελικά, δεν είστε και τόσο γκρινιάρης! λέει περιπαιχτικά ο Θωμάς
- Γκρινιάρης – εγώ; Αναρωτιέται πειραγμένος ο κυρ-Βασίλης. Και βέβαια και δεν είμαι!

Ξαφνικά, ανάμεσα στα πόδια των φίλων μας, ξεπετάγεται ένα ζωηρό τσούρμο από βατράχους και σαύρες.

- Γρήγορα! Ας τα βοηθήσουμε να διασχίσουν τον δρόμο! Φωνάζει με αγωνία ο Θωμάς. Εάν περάσει αυτοκίνητο δεν θα αφήσει τίποτα ζωντανό!
- Ω λα λα! Καημένη πλάτη μου! Γκρινιάζει μισοχαμογελώντας ο γεροντάκος. Άντε, ζουπ, ζουπ, οι βάτραχοι διασχίστε, διασχίστε το δρόμο!

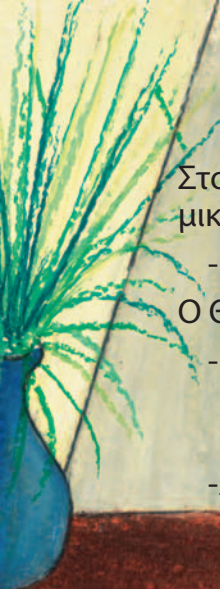
Εκεί, στους θάμνους, ο Θωμάς ανακαλύπτει ένα νέο κιβώτιο.

- Πολύ παράξενα είναι αυτά τα κιβώτια! Λέει προβληματισμένος ο Βασίλης. Πρέπει να ειδοποιήσουμε τον Δήμαρχο!

Πίσω της, η Λίλα ακούει να σπάζουν κάποια κλωναράκια. Και πάλι όμως κανείς.

Στο κατώφλι του σπιτιού, ο πατέρας του Θωμά υποδέχεται την μικρή συντροφιά.

- Ακριβώς στην ώρα, Θωμά! Θαυμάσια! Λέει ο πατέρας.

Ο Θωμάς τρέχει στην αγκαλιά του πατέρα του.

- Είδαμε πεταλούδες! Τη σπηλιά με τις νυχτερίδες! Βατράχους! Δεν μπορείς να φανταστείς την ποικιλία της ζωής στα λιβάδια μας!

- Αυτή η ποικιλία της ζωής είναι αυτό που οι επιστήμονες ονομάζουν βιοποικιλότητα. Τι θα έλεγες εάν μου διηγούσουν όλα αυτά γύρω από ένα ζεστό βραδινό φαγητό; Προτείνει ο πατέρας.

- Είμαι και εγώ καλεσμένος; Αναρωτιέται ο κυρ-Βασίλης.

- Εάν δεν είστε πολύ γκρινιάρης! Λέει με ψευτοσόβαρο ύφος ο μπαμπάς.

- Γκρινιάρης, εγώ; Ποτέ των ποτών! Μουρμουρίζει ο κυρ-Βασίλης.

Δίπλα στο τζάκι, ο Θωμάς και ο Βασίλης διηγούνται πώς πέρασαν την ημέρα τους.

- Μπαμπά... Απ' όπου και να περάσαμε, είδαμε παράξενα κιβώτια!

- Αλήθεια! Συγκατανεύει ο κυρ-Βασίλης. Αποφασίσαμε εξάλλου να μιλήσουμε στον Δήμαρχο... Αύριο το πρωί κιόλας! Αλλά τώρα όμως, ω, ωω, νυστάζω...

- Τι θα λέγατε να κοιμηθείτε στο δωμάτιο που έχουμε για τους ξένους, προτείνει ευγενικά ο μπαμπάς.

- Για μια φορά, δεν θα είμαι γκρινιάρης, χαμογελάει πονηρά ο κυρ-Βασίλης. Μετά χαράς!

Κουλουριασμένη δίπλα στο σωρό με τα κούτσουρα, την Λίλα δεν την παίρνει ο ύπνος. Μήπως και εδώ πέρα, ακόμη και στο σπίτι του Θωμά, παρακολουθούνται;

Ο Θωμάς ανοίγει τα μάτια του. Όλοι είναι στο δωμάτιό του... ακόμη και ο Κύριος Δήμαρχος! Ακόμη και ο κυρ-Βασίλης, ο γέρο-μελισσοκόμος, φρέσκος-φρέσκος, μετά από έναν καλό ύπνο!

- Αααα, Κύριε Δήμαρχε! Αααα! Εδώ είστε! Θαυμάσια! Αααα! Η κοιλάδα της Μερλινούπολης είναι τόσο όμορφη, μα τόσο όμορφη!. Είδαμε τις πεταλούδες! Αλλά... Αααα! Κύριε Δήμαρχε! Σας έχουν ήδη μιλήσει για εκείνα τα κιβώτια; Τα κιβώτια στην κοιλάδα! Παντού υπάρχουν παράξενα κιβώτια!

Ο Δήμαρχος χαμογελά, ενώ χαϊδεύει τα μαλλιά του Θωμά.

- Σ' ευχαριστώ Θωμά που ζήτησες να έρθω! Πράγματι, η κοιλάδα μας είναι τόσο όμορφη! Είμαστε υπερήφανοι γι' αυτήν. Μαζί με πολλούς άλλους τόπους, η κοιλάδα μας είναι κομμάτι του Δικτύου Natura 2000! Το Δίκτυο Natura 2000 αποτελείται από πολλές περιοχές που είναι ανεκτίμητης αξίας! Είναι γεμάτες με θησαυρούς βιοποικιλότητας! Και αυτό γιατί υπάρχουν πολλά φυτικά είδη! Και πολλά ζωικά είδη! Και στις περιοχές αυτές, οι άνθρωποι έχουν αναλάβει την υποχρέωση να συμβιώσουν ειρηνικά με τα ζώα! Και να σεβαστούν τα φυτά!

- Τα κιβώτια όμως; Επιμένει ο Θωμάς.

- Υπομονή, Θωμά! Υπομονή! Θα στα εξηγήσω όλα! Χαμογελά ο Δήμαρχος όλο μυστήριο.

Ο Δήμαρχος προπορεύεται και τον ακολουθούν, στην κοιλάδα της Μερλινούπολης, ο κυρ-Βασίλης, ο Θωμάς και η Λίλα.

- Εδώ είναι! Φωνάζει ο Θωμάς. Εδώ είναι που βοηθήσαμε τα βατράχια και τις σαύρες.

Ο κυρ-Βασίλης δείχνει να έχει ξεχάσει τους ρευματισμούς του. Είναι όλο χαρούλες!

- Τα βατράχια χοροπηδούσαν παντού! Λέει ο γεροντάκος. Οι σαύρες έτρεχαν βιαστικά, γιουπ, γιουπ, γιουπ... Εκεί! Και εκεί! Φοβόμουν όμως μήπως περάσει κανένα αυτοκίνητο! Σώσαμε όλη αυτή την αποικία!

Ο Δήμαρχος πλησιάζει το κιβώτιο. Το ανοίγει.

- Ωω! Κάνει ο Θωμάς.

Μέσα από το κιβώτιο, ο Δήμαρχος βγάζει ταμπέλες και αφίσες.

- Το υλικό αυτό περιμένει να το βάλουμε στη θέση του! Λέει με σοβαρό ύφος ο Δήμαρχος. Ειδοποιεί τους οδηγούς των αυτοκινήτων ότι μπορεί να συναντήσουν στο δρόμο τους βατράχια και σαύρες!

- Ας στήσουμε γρήγορα τις ταμπέλες! Πετάγεται ο Θωμάς.

- Ας μην χάνουμε ούτε στιγμή! Συμφωνεί ο κυρ-Βασίλης.

Ο Θωμάς και ο Δήμαρχος στήνουν τις ταμπέλες. Χαν! Χαν!. Ο κυρ-Βασίλης, από τη μεριά του, κολλάει τις αφίσες. Η Λίλα ακούει παράξενους θορύβους μέσα στην πυκνή βλάστηση. Μόλις όμως πλησιάζει, δεν βλέπει τίποτα! Τι περίεργο...

Ο Δήμαρχος ζεσταίνεται. Έχει ανασκουμπωθεί. Το πρόσωπό του όμως λάμπει από ευτυχία.

- Θωμά, τι θάλεγες να με συνοδεύσεις μέχρι την σπηλιά;

Ο κυρ-Βασίλης κάνει ένα βήμα και στέκεται μπροστά στον Δήμαρχο.

- Τί ερώτηση, είναι αυτή κύριε Δήμαρχε; Βεβαίως και είμαστε έτοιμοι να σας συνοδεύσουμε!

Μόλις έφθασαν στη σπηλιά, ο Δήμαρχος σηκώνει το δεύτερο κιβώτιο. Με μεγάλη δυσκολία όμως. Είναι φανερό ότι έχει ανάγκη βοήθειας. Τί να περιέχει άραγε και είναι τόσο βαρύ;

Με μία απότομη κίνηση ο Δήμαρχος ανοίγει το σκέπασμα του κιβωτίου.

- Μια σκαλισμένη πέτρα! Φωνάζει ο Θωμάς με θαυμασμό.

Ο Δήμαρχος διαβάζει: «Εσύ που περνάς δίπλα σ' αυτή τη σπηλιά, σεβάσου τις νυχτερίδες. Είναι ο τόπος που αναπαύονται. Οι νυχτερίδες είναι φίλες μας. Μας βοηθούν τρώγοντας ορισμένα έντομα που θα μπορούσαν να βλάψουν τα φρούτα...»

- Ωραία πέτρα! Λέει ο κυρ-Βασίλης με θαυμασμό.

- Και δεν τελειώσαμε, προσθέτει ο Δήμαρχος· σχεδιάζω να δημιουργήσω εδώ πέρα ένα μικρό κέντρο ενημέρωσης σχετικά με τις νυχτερίδες! Και αυτό, για να ευαισθητοποιήσω τα παιδιά της Μερλινούπολης! Στη συνέχεια, σκοπεύω να οργανώσω επισκέψεις και σε άλλες περιοχές του Δικτύου Natura 2000!

- Ουάου... ξεφεύγει από το στόμα του Θωμά ένα επιφώνημα θαυμασμού.

Η Λίλα μόλις ανακάλυψε παράξενα ίχνη στην όχθη του ποταμιού. Προσπαθεί να τραβήξει την προσοχή του Θωμά. Όμως ο Θωμάς είναι προσηλωμένος σε αυτά που λέει ο Δήμαρχος.

- Πείτε μου, κύριε Βασίλη, αυτά που βλέπουμε εκεί πέρα είναι τα μελίτσια σας;
- Βέβαια, κύριε Δήμαρχε! Οι μέλισσές μου φτιάχνουν ένα μέλι να γλείφεις τα δάχτυλά σου!
- Κύριε Βασίλη, τί θα λέγατε εάν πουλούσατε το μέλι σας σε ένα ειδικό μαγαζί του Natura 2000 της Μερλινούπολης; Έτσι το μέλι σας θα γνώριζε μεγάλες δόξες!

Ο κυρ-Βασίλης δεν πιστεύει στα αυτιά του.

- Το μέλι μου; Σε ένα ειδικό μαγαζάκι; Τι τιμή! Απαντά χαρούμενα ο Βασίλης.

Ο Δήμαρχος χαμογελά.

- Κύριε Βασίλη ... τί θα λέγατε εάν γινόσασταν
Φυσιολατρικός Οδηγός στην όμορφη κοιλάδα μας;

Αααα... θα ήθελα αλλά... βλέπετε... οι ρευματισμοί μου...
Πρέπει, τέλος πάντων, να το σκεφτώ! Μουρμουράει ο
γεροντάκος.

Τέλος, ο Δήμαρχος σηκώνει το τελευταίο κιβώτιο.
Χαμογελά.

Κύριε Βασίλη... Με το τελευταίο αυτό κιβώτιο, τι θα λέγατε
εάν φτιάχναμε μια μικρή γεφυρούλα να σας βοηθήσουμε
να φτάνετε πιο εύκολα στα μελίσσια σας; Γιατί, με τους
ρευματισμούς σας, δεν είναι ίσως και τόσο ευχάριστο να
περπατάτε πλατσουρίζοντας στα νερά...

Ο Δήμαρχος ανοίγει το κιβώτιο. Και..., ω του θαύματος,
μέσα υπάρχει ό,τι χρειάζεται για νά φτιαχτεί μια μικρή
γεφυρούλα!

Το βραδινό αρχίζει να σκεπάζει σιγά-σιγά την όμορφη κοιλάδα της Μερλινούπολης. Ο Θωμάς, ο κυρ-Βασίλης και ο Δήμαρχος τελείωσαν το στήσιμο της γεφυρούλας. Ο κυρ-Βασίλης, ο γέρο-μελισσοκόμος, είναι όλο χαρά. Γυρνά και λέει στον Δήμαρχο:

- Κύριε Δήμαρχε... Στο κάτω-κάτω της γραφής, θα μου άρεσε να είμαι *Φυσιολατρικός Οδηγός*... Δέχομαι την πρότασή σας! Τσος Οδηγός... Νοιώθω ότι θα με ξανανιώσει!

Με ένα μικρό σπρώξιμο με το μουσούδι της, η Λίλα αποσπά την προσοχή του Θωμά. Πρέπει να κοιτάξει με τα ίδια του τα μάτια. Η Λίλα ανακάλυψε τελικά ποιοι τους παρακολουθούσαν: η οικογένεια των καστόρων!

